

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Ek/479/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121239357
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121239357.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Ing. Miroslav Pelák, nar. 27. 07. 1957, trvale bytom Lipová 2811/4, 085 01 Bardejov, zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči, s. r. o., so sídlom Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO: 36862304, proti povinnému: TAJANA, s.r.o., so sídlom Dukelská 58/65, 087 01 Giraltovce, IČO: 31703585, zast. AK - TARABČÁK s.r.o., so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, IČO: 36859109, o vymoženie 4 452,17 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Štefan Šviderský, PhD., so sídlom exekútorského úradu Ul. Hronského 1811, 093 45 Vranov n/Topľou, pod sp. zn. 178EX 166/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/479/2021 zo dňa 13. 12. 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/479/2021 zo dňa 13. 12. 2021 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený má voči povinnému **n á r o k** na náhradu trov konania o sťažnosti vo výške 110,57 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 08. 02. 2021, domáhal od povinného vymoženiu 4452,17 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/119/2013 zo dňa 02. 04. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 04. 2019 a vykonateľnosť dňa 24. 04. 2019 (ďalej ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 19. 02. 2021 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Štefan Šviderský, PhD., so sídlom exekútorského úradu Ul. Hronského 1811, 093 45 Vranov n/Topľou (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 178EX 166/21.

3. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 16Ek/479/2021 zo dňa 13. 12. 2021 návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v celom rozsahu zamietol (výrok I.), povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II.) a rozhodol, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 109,65 Eur (výrok III.). V uznesení vyšší súdny úradník v podstate uviedol, že povinný navrhol zastaviť exekúciu v celom rozsahu z dôvodu okolnosti, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu, a ktorá spôsobila zánik vymáhaného nároku - jednostranným započítaním pohľadávok povinného voči pohľadávke oprávneného deklarovanej exekučným titulom, a to na základe započítania pohľadávky zo dňa 23. 04. 2019. Vo všeobecnosti zánik pohľadávky započítaním nastáva okamihom, keď sa stretli vzájomné pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné, t. j. vzájomnosť pohľadávok, plnenie rovnakého druhu, pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie a niektorý z účastníkov záväzkového vzťahu musí urobiť prejav smerujúci k započítaniu adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom

rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na základe uvedeného súd preskúmal spôsobilosť povinným prezentovaného jednostranného započítania vo vzťahu k vymáhanému nároku s prihliadnutím na § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a ustálenú judikatúru všeobecných súdov. Súd v exekučnom konaní zistil, že v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka pohľadávku oprávneného deklarovanú exekučným titulom čo do náhrady trov konania vo výške 4452,17 Eur, ktorú oprávnený evidoval voči povinnému, povinný jednostranne započítal proti pohľadávkam povinného, ktoré evidoval voči úpadcovi, vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 5C/905/2000 - 413 zo dňa 22. 04. 2010, vo výške 1175,82 Eur, a vyplývajúcej z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/153/2012 zo dňa 27. 08. 2013 vo výške 3276,35 Eur. Súd preskúmaním uvedeného jednostranného započítania zistil, že uvedené pohľadávky, ktoré povinný evidoval, boli prihlásené proti konkurznej podstate úpadcu a sú uznané. Predmetné započítanie bolo podané na poštovú prepravu dňa 24. 04. 2019 a doručené a adresátovi (oprávnenému) dňa 10. 05. 2019. Súd preskúmaním rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 5C/905/2000 - 413 zo dňa 22. 04. 2010 zistil, že konajúci súd jeho I. výrokom žalobu žalobcu v 1. rade (úpadcu) zamietol, II. výrokom uložil žalobcovi v 1. rade (úpadcovi) povinnosť zaplatiť žalovanému (povinnému) náhradu trov konania v celkovej výške 15789,86 Eur. Preskúmaním tohto rozhodnutia bolo zistené, že predmetného súdneho konania sa zúčastnil v procesnom postavení žalobcu v 2. rade aj Ing. Miroslav Pelák, ul. Lipová č. 4, Bardejov - Nová Ves, správca konkurznej podstaty úpadcu. Súd v exekučnom konaní mal za preukázané, že predmetným rozhodnutím Okresný súd Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/905/2000 neuložil žalobcovi v 2. rade akúkoľvek peňažnú alebo inú povinnosť, v čoho dôsledku uvedeným rozhodnutím bola vyslovene uložená povinnosť len úpadcovi, a teda nie správcovi konkurznej podstaty úpadcu, a preto uvedenú pohľadávku možno uplatniť len v rámci konkurzného konania vedeného Krajským súdom v Košiciach proti úpadcovi pod sp. zn. 3K/271/1999. Rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 5C/905/2000 - 413 zo dňa 22. 04. 2010 nadobudol právoplatnosť dňa 25. 10. 2011, vykonateľnosť dňa 29. 10. 2011. Súd preskúmaním uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/153/2012 zo dňa 27. 08. 2013 zistil, že konajúci súd jeho I. výrokom zmenil uznesenie Okresného súdu Svidník č. k. 6C/376/2000-633 zo dňa 13. 08. 2012 tak, že žalobca Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty úpadcu je povinný nahradiť žalovanému (povinnému) trovy konania vo výške 31313,64 Eur. Druhým výrokom uvedeného rozhodnutia Krajský súd v Prešove nepriznal žalovanému (povinnému) náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/153/2012 zo dňa 27. 08. 2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 09. 2013, vykonateľnosť dňa 30. 09. 2013. Súd z vlastnej činnosti zistil, že prvým výrokom rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cbi/1/2014 zo dňa 19. 02. 2015 konajúci súd určil, že pohľadávka žalobcu (povinného) voči žalovanému Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty úpadcu vo výške 31313,64 Eur z titulu trov konania priznaných právoplatným uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/153/2012 zo dňa 27. 08. 2013, je pohľadávkou proti podstate v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 3K/271/1999 proti vyššie uvedenému úpadcovi. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cbi/1/2014 zo dňa 19. 02. 2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 04. 2015, vykonateľnosť dňa 16. 04. 2016. Na základe uvedenej skutočnosti pohľadávku na náhradu trov konania priznaných uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/153/2012 zo dňa 27. 08. 2013 možno uplatniť len v rámci konkurzného konania vedeného Krajským súdom v Košiciach proti úpadcovi pod sp. zn. 3K/271/1999. Súd mal za preukázané, že exekúcia v tomto exekučnom konaní prebieha na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Svidník č. k. 4C/119/2013-210 zo dňa 02. 04. 2019, ktorým bola žalobcovi (povinnému v exekučnom konaní) uložená povinnosť zaplatiť žalovanému (oprávnenému v exekučnom konaní) náhradu trov konania v celkovej výške 4452,17 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Oprávnený v hlavičke exekučného titulu je v uvedenom konaní v procesnom postavení žalovaného označený v nasledovnom rozsahu: „Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc, spotrebné družstvo Bardejov, so sídlom Lipová 4, 085 01 Bardejov - Bardejovská Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, IČO: 17 140 455 s miestom podnikania Štefánikova 682/4, 085 01 Bardejov“. Preskúmaním oprávneným predloženou žalobou povinného o zaplatenie 155 408,21 Eur s prísl. zo dňa 18. 04. 2013 súd zistil, že povinný sa od žalovaného (oprávneného), ktorý je označený: „Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty, št. obč. SR, Lipová 4, Bardejov - Bardejovská Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, IČO: 17 140 455 s miestom podnikania Štefánikova 682/4, Bardejov, zapísaný v Živn. Registri Obvodného úradu Bardejov č. 701-2326“, domáhal vo vyššie uvedenom rozsahu náhrady ujmy vo výške úrokov za obdobie r. 2000 - 2011 z dôvodov obsiahnutých v tejto žalobe. Súd zistil, že v konaní vedenom Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 4C/119/2013 bolo dňa 06. 01. 2017 vydané uznesenie, ktorého prvým výrokom bolo konanie zastavené, druhým výrokom

sa žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd v exekučnom konaní preskúmaním uznesenia Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/119/2013 zo dňa 09. 01. 2017 mal za preukázané, že označenie žalovaného (oprávneného) je v ňom uvedené v nasledovnom rozsahu: „Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc, spotrebné družstvo Bardejov, Lipová 4, Bardejov - Bardejovská Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, IČO: 17 140 455 s miestom podnikania Štefánikova 682/4, Bardejov, zapísaný v živnostenskom registri Okresného úradu Bardejov č. 701-2326“. Uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/119/2013 zo dňa 09. 01. 2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 01. 2017. Na základe uvedených skutočností súd konštatoval, že v rámci konania vedeného Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 4C/119/2013 sa povinný domáhal vymoženía všeobecnej zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom funkcie správcu konkurznej podstaty. Danému zodpovedá vyššie uvedené procesné označenie oprávneného ako žalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/119/2013 s označením jeho obchodného mena, miesta podnikania, identifikačného čísla organizácie, ako aj čísla výpisu, pod ktorým je oprávnený evidovaný v Živnostenskom registri Slovenskej republiky. V zmysle § 8 ods. 2 ZKV, správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd. K uvedenému je potrebné dodať, že za škodu, ktorú spôsobí správca konkurznej podstaty úpadcu tretím osobám pri výkone svojej činnosti zodpovedá len správca konkurznej podstaty, a teda zo zákona je vylúčená zodpovednosť úpadcu. V tomto bode mal súd v exekučnom konaní za preukázané, že v rámci konania vedeného Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 4C/119/2013 povinný v procesnom postavení žalobcu sa žalobou nedomáhal vymoženía pohľadávky, ktorú by evidoval voči vyššie uvedenému úpadcovi, ale žalobou sa domáhal pohľadávky od oprávneného ako podnikateľského subjektu, ktorý vykonáva okrem iného aj činnosť správcu konkurznej podstaty úpadcu. Na základe uvedeného je zrejmé, že pohľadávka oprávneného deklarovaná exekučným titulom nepredstavuje pohľadávku úpadcu, ktorej splnenie by sa úpadca prostredníctvom menovaného správcu konkurznej podstaty v rámci konkurzného konania mohol od povinného domáhať, ale predstavuje pohľadávku oprávneného v postavení fyzickej osoby - podnikateľa. Súd teda konštatoval, že jednostranné započítanie realizované povinným dňa 23. 04. 2019 nemožno považovať za platný právny úkon, keďže ním došlo k realizácii započítania nevzájomných pohľadávok, teda oprávnený a povinný v čase predmetného započítania neboli navzájom tak veriteľom ako aj dlžníkom. Na základe uvedeného súd v exekučnom konaní dospel k právnomu záveru, že v čase pred začatím exekučného konania nedošlo v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka k právne spôsobilému jednostrannému započítaniu vzájomných pohľadávok medzi oprávneným a povinným, v čoho dôsledku v danom rozsahu nenastala ani okolnosť po vzniku exekučného titulu, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku. Na základe uvedeného súd považoval povinným prezentovaný dôvod na zastavenie exekúcie za nedôvodný. Súd konštatoval, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie netvrdil a ani nepreukázal žiaden zákonný dôvod, na základe ktorého by mohlo byť vyhovené jeho návrhu na zastavenie exekúcie súdom, v dôsledku čoho súd v celom rozsahu návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Povinný ie si uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania bez jeho vyčíslenia. Súd poukázal na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k právnomu záveru, že nie je dôvodný, keďže povinný nepreukázal dôvod na zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, v čoho dôsledku súd v celom rozsahu návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, a preto povinný predmetným návrhom na zastavenie exekúcie nebol ani len v čiastočnom rozsahu úspešný. Na základe uvedených skutočností súd povinnému uplatnený nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal. Oprávnený si uplatnil nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie bez jeho vyčíslenia. S prihliadnutím na skutočnosť, že oprávnený bol v časti exekučného konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu úspešný, exekučný súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že napadnuté uznesenie je nezákonné, pretože je vydané na základe nesprávneho právneho názoru, ktorý je v rozpore s § 14 ods. 1, písm. i ZKV a § 6 ods. 2 ZKV, ako aj z dôvodu, že oprávnený v exekučnom konaní nie je aktívne legitimovaný na vedenie exekučného konania, pretože ide o inú osobu, ako je žalovaný v exekučnom titule. Je nesporné, že pohľadávka povinného, ktorú získal voči správcovi v konaní 6C/376/2000 na základe uznesenia KS Prešov, sp. zn. 19Co/153/2012 z 27. 08. 2013, je pohľadávkou proti podstate. Nie je pravdou tvrdenie súdu, že túto pohľadávku možno uplatniť

len v rámci konkurzného konania. Nesprávnym je aj názor súdu, že pohľadávka, ktorá je vymáhaná v exekučnom konaní na základe exekučného titulu v konaní 4C/119/2013, je pohľadávkou správcu, nie úpadcu. Súd opomenul, že v konkurze je možné uplatňovať pohľadávky iba voči správcovi. Teda ani v predmetnom konaní nemohol byť žalovaný úpadca, ale iba správca. Súd v bode 21. konštatoval, že oprávnený je v hlavičke exekučného titulu označený ako Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc, spotrebné družstvo Bardejov, so sídlom Lipová 4, 085 01 Bardejov - Bardejovská Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, IČO: 17 140 455 s miestom podnikania Štefánikova 682/4, 085 01 Bardejov. Nárok na náhradu trov konania bol teda exekučným titulom priznaný správcovi konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc a takto priznané trovy tvoria súčasť konkurznej podstaty. Ako vymáhaná suma v exekučnom konaní, tak aj nárok žalobcu, ktorý bol započítaný, je priznaný v prospech Ing. Miroslava Peláka, správcu konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc, resp. proti Ing. Miroslavovi Pelákovi, správcovi konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc. Ide preto o nárok (pohľadávku) patriaci do konkurznej podstaty a na druhej strane nárok (pohľadávku) proti podstate, teda ide o započítateľné pohľadávky. Pohľadávka z titulu trov konania je majetkom patriacim do konkurznej podstaty. Nesprávny je preto názor, že oprávnený a povinný si v čase započítania neboli navzájom veriteľom a dlžníkom a preto v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka nedošlo k započítaniu. Vymáhaná pohľadávka vznikla v konaní medzi povinným a oprávneným, ktorým je správca, ustanovený v konkurznom konaní podľa zák 328/1991 Zb. - ZKV. Konkurz bol vyhlásený pred 01. 08. 2000, preto sa na neho vzťahujú ustanovenia účinné do 30. 07. 2000. Podľa §14 ods.1, písm i) ZKV, účinného do 30. 07. 2000, započítanie nie je možné v prípadoch, keď niektorý účastník nadobudol vzájomnú, inak započítateľnú pohľadávku až po vyhlásení konkurzu. Nemožno započítať nadobudnutú pohľadávku po vyhlásení konkurzu so záväzkom vzniknutým pred vyhlásením konkurzu. Ostatné pohľadávky je možné započítať. Ustanovenie § 580 Občianskeho zákonníka nevyžaduje ani dohodu o započítaní, ani súhlas so započítaním, ale umožňuje zánik záväzku jednostranným oznámením o zápočte. Exekučný titul bol vydaný v prospech oprávneného, vtedy v pozícii žalovaného Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc, spotrebné družstvo Bardejov, so sídlom Lipová 4, 085 01 Bardejov - Bardejovská Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, IČO: 17 140 455 s miestom podnikania Štefánikova 682/4, 085 01 Bardejov. Exekučné konanie je však vedené oprávneným Ing. Miroslav Pelák, Lipova 2811/4, Bardejov, ktorý nie je totožným s označením žalovaného v exekučnom titule. Konkurzné konanie, vyhlásené uznesením KS Košice, sp. zn. 3K/271/1999 zo 16. 02. 2000, ktorým bol Ing. Miroslav Pelák vyhlásený za správcu, nebolo ukončené. Pohľadávku priznanú správcovi, ktorá je súčasťou majetku, podliehajúceho konkurzu, nemôže byť vymáhaná Ing. Miroslavom Pelákom ako osobou, ako jeho osobný majetok v rozpore s exekučným titulom. V zmysle vyššie uvedených dôvodov je nesprávne aj uznesenie vo výrokoch II. a III. Vzhľadom na uvedené povinný navrhol, aby sudca napadnuté uznesenie zmenil, exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného na náhradu trov exekučného konania.

5. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného uviedol, že podaná sťažnosť je nedôvodná a neopodstatnená. Oprávnený má za to, že pohľadávka vymáhaná v rámci predmetného exekučného konania nezanikla, a to ani len sčasti a je daná v celom rozsahu. Predmetom exekučného konania je pohľadávka oprávneného v sume 4452,17 Eur, majúca základ v uznesení Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/119/2013, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok na náhradu trov konania vedeného pred týmto súdom. V tomto konaní povinný uplatnil voči oprávnenému ako žalovanému nárok na náhradu škody, pričom v žalobe ho povinný označil ako fyzickú osobu s miestom trvalého bydliska a dokonca názvom živnosti, miestom podnikania s prideleným identifikačným číslom. Z označenia žalovaného v predmetnom konaní je viac než zrejmé, že žalovaným v danej veci nebol úpadca, ale Ing. Miroslav Pelák, štátny občan SR, bytom Lipová 4, Bardejov - Bardejovská Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, miesto podnikania Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 17 140 455, pričom predmetom konania bol nárok na náhradu škody v sume 155 408,21 Eur s príslušenstvom. Skutkovými okolnosťami vzniku takto uplatňovaného nároku na náhradu škody neboli okolnosti na strane úpadcu, ale údajné pochybenie Ing. Miroslava Peláka ako fyzickej osoby v rámci jeho činnosti. Z danej žaloby povinného je viac než zrejmé, že táto nesmerovala voči úpadcovi - SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov v konkurze, Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 31 732 305, ktorého správcom konkurznej podstaty bol a je Ing. Miroslav Pelák, ale priamo voči fyzickej osobe oprávneného, ktorý mal svojou činnosťou spôsobiť povinnému škodu (išlo o žalobu majúcu základ zo všeobecnej zodpovednosti za škodu údajne spôsobenú výkonom funkcie správcu konkurznej podstaty). Za škodu ktorú spôsobí tretím osobám správca konkurznej podstaty, ak by taká vznikla, nikdy nenesie právnu zodpovednosť úpadca, ktorého takýto správca spravuje v rámci konkurzného konania. O danej žalobe

povinného zjavne rozhodoval nie konkurzný súd ale Okresný súd Svidník ako nekonkurzný súd, čo tiež svedčí o tom, že pohľadávka ktorá v tomto konaní vznikla voči povinnému nie je pohľadávkou patriacou do podstaty úpadcu. Z uvedeného je zrejmé, že vymáhaná pohľadávka v sume 4452,17 Eur nebola pohľadávkou úpadcu, a preto už z tohto dôvodu nebola spôsobilá na započítanie voči konkurznej podstate. Právny úkon povinného spočívajúci v údajnom započítaní tejto exekúovanej pohľadávky s jeho pohľadávkou voči úpadcovi, nie je platným právnym úkonom, pretože započítanie je možné iba v prípade, že dlžník a veriteľ majú vzájomné pohľadávky, čo sa v prípade daných pohľadávok nestalo. V danom prípade nie je možné a ani zákonom dovolené započítavať pohľadávku povinného voči úpadcovi z rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/153/2012 z 27. 08. 2013, ktorá smeruje proti konkurznej podstate úpadcu - SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov v konkurze, Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 31 732 305, proti pohľadávke fyzickej osoby Ing. Miroslava Peláka proti povinnému. Právny úkon jednostranného započítania pohľadávok povinného z 23. 04. 2019 je tak úplne neplatný a nemajúci skutkový základ. To, že započítanie neprichádzalo do úvahy v konečnom dôsledku preukazuje aj list predsedu Krajského súdu Košice z 02. 02. 2012, ktorý priložil k sťažnosti povinný, z ktorého je zrejmé, že pohľadávky povinného voči úpadcovi sa budú môcť uspokojovať až po schválení konečnej správy a právoplatnosti rozvrhového uznesenia. Konkurz na úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov v konkurze, však doteraz nebol ukončený a rozvrhové uznesenie konkurzným súdom doteraz nebolo vydané, nedošlo ani k schváleniu konečnej správy. Z tohto pohľadu ide teda o pohľadávku, ktorá ani len nie je splatnou a preto ju ex lege nie je ani možné započítavať jednostranne s inými pohľadávkami, ktoré sú riadne splatné a vykonateľné (§ 581 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom k osobitnému spôsobu uspokojovania pohľadávok voči konkurznej podstate nie je navyše uvedená pohľadávka voči podstate pohľadávkou, ktorú by sa mohol domáhať na súde, a preto je aj toto dôvodom nemožnosti jej započítania s inými pohľadávkami (aj keby išlo o vzájomnú pohľadávku, čo v danom prípade nie je splnené). Povinný má teda pohľadávku voči úpadcovi a nie voči oprávnenému, a jej uspokojenia sa môže domáhať len v rámci daného konkurzného konania úpadcu - SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov v konkurze, v rámci delenia konkurznej podstaty tohto úpadcu. Dané konkurzné konanie úpadcu - SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov v konkurze, Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 31 732 305, sa spravuje zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého ustanovenia § 14 ods. 1 písm. i) platí, že: Vyhlásenie konkurzu má tieto účinky: i) započítanie vzájomne inak započítateľnej pohľadávky patriacej do podstaty nie je možné. Dané ustanovenie vylučujúce akékoľvek započítania pohľadávok platí aj vo vzťahu k pohľadávke povinného voči konkurznej podstate úpadcu, ktorá vyplýva z Rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/153/2012 z 27. 08. 2013. Táto pohľadávka povinného voči úpadcovi vznikla už za účinnosti zákona č. 238/2000 Z. z. (účinným sa stal už od 01. 08. 2000). Pohľadávka povinného z rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/153/2012 z 27. 08. 2013 teda nebola a nie je spôsobilá na započítanie voči konkurznej podstate úpadcu, a to ani v prípade, že by bolo možné exekúovanú pohľadávku oprávneného hodnotiť ako patriacu do konkurznej podstaty úpadcu. Osobou oprávneného v danom exekučnom konaní je tá istá fyzická osoba, ktorá bola účastníkom základného súdneho konania, v rámci ktorého bol vydaný exekučný titul, a je ňou fyzická osoba Ing. Miroslav Pelák. Ing. Miroslav Pelák, je len jednou fyzickou osobou, ktorá bola účastníkom súdneho konania pôvodne vedeného pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 4C/119/2013. Priamo z exekučného titulu je viac než zrejmé, že oprávnený bol v ňom identifikovaný takto: Ing. Miroslav Pelák, správcu konkurznej podstaty úpadcu - SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, Lipová 4, Bardejov - Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, miesto podnikania Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 17 140 455. Už z exekučného titulu je zrejmé, že účastníkom základného konania bola len jedna fyzická osoba - Miroslav Pelák. To, že za účelom jeho presnejšej identifikácie ho súd popri mene a priezvisku a adresy bydliska označil, že menovaný vykonáva funkciu správcu konkurznej podstaty, nič nemení na tom, že ide o tú istú fyzickú osobu, čo dokazuje aj to, že tento bol v exekučnom titule identifikovaný aj miestom trvalého bydliska a obchodným menom, pod ktorým bol a aj dnes je v živnostenskom registri evidovaný. To, že Ing. Miroslav Pelák bol bližšie identifikovaný aj ako živnostník, nič nemení na jeho totožnosti a aktívnej legitímácii, pretože živnostník je tiež len jedna a tá istá fyzická osoba, na označenie ktorej je možné použiť čo i len jej obchodné meno. Pokiaľ ide o uvedenie jeho funkcie správcu konkurznej podstaty, priamo z vyjadrenie konkurzného súdu vyplýva, že touto funkciou bol poverený práve oprávnený - teda Ing. Miroslav Pelák, ako fyzická osoba s bydliskom Lipová 4, Bardejov - Nová Ves. Uvedenie tejto funkcie ktorú menovaný a len on sám ako fyzická osoba zastáva nič nemení na jeho identite, len ju bližšie označuje aj uvedeným tohto údaju, čím sa jeho totožnosť, identita a subjektivita nemení. Účastníkom základného konania teda zjavne nebol úpadca. Rovnako ako v exekučnom titule je oprávnený identifikovaný aj v plnomocenstve na jeho zastupovanie pre dané konanie, ktoré udelil svojmu právnemu zástupcovi. Oprávnený bol účastníkom základného

konania vedeného pred Okresným súdom Svidník, a dnes je jediným účastníkom konania v postavení oprávneného. Vždy išlo a ide o tú istú osobu identifikovanú jeho menom a priezviskom - Ing. Miroslav Pelák, dátumom narodenia - 27. 07. 1957, a miestom bydliska - Lipová 4, Bardejov - Bardejovská Nová Ves, pretože iná osoba nebola účastníkom súdneho konania, v ktorom vznikla vymáhaná pohľadávka. To, že jedna a tá istá fyzická osoba má založenú živnosť resp. vykonáva funkciu správcu neznamená, že má dve rozdielne identity, rovnako tak to že jedna a tá istá fyzická osoba vykonáva funkciu správcu konkurznej osoby, nezakladá mnohosť jej identít, stále ide o tú istú jednu fyzickú osobu. V tomto smere oprávnený poukázal aj na analogické použitie záverov NS SR uvedených v jeho rozhodnutí č. 3 Obo 377/98 z 14. 04. 1999 - R 122/1999, podľa ktorého: Zánikom živnostenského oprávnenia fyzickej osoby nedochádza k strate spôsobilosti fyzickej osoby mať práva a povinnosti a ani k spôsobilosti byť účastníkom konania. S poukazom na súhrn vyššie uvedených skutočností oprávnený má aktívnu legitímáciu na konanie v danej exekučnej veci v procesnom postavení oprávneného a aj v návrhu na začatie exekúcie bol riadne a správne označený. Oprávnený navrhol, aby súd sťažnosť povinného zamietol a aby bol povinný zaviazaný k povinnosti uhradiť oprávnenému trovy konania o sťažnosti v rozsahu 100 %, teda v sume 110,57 Eur (odmena za jeden úkon právnej služby - 80,51 Eur + režijný paušál -11,63 Eur + 20 % DPH - 18,43 Eur).

6. Podľa § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

7. Podľa § 581 ods. 1 OZ započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

8. Podľa § 581 ods. 2 OZ započítať nemožno premičané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

9. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

14. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

15. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

16. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

17. Súd po zistení, že sťažnosť povinného voči napádanému rozhodnutiu bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd má za to, že vyšší súdny úradník rozhodol

správne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Vyšší súdny úradník sa v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne vysporiadal so všetkými námietkami povinného. Súd sa teda stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10 odôvodnenia tohto rozhodnutia súd nad rámec zákona dodáva:

18. Povinný podal sťažnosť z dôvodu rozporu uznesenia s § 14 ods. 1, písm. i ZKV a §6 ods. 2 ZKV a z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie oprávneného na vedenie exekučného konania, pretože ide o inú osobu, ako je žalovaný v exekučnom titule.

19. Započítanie vzájomných pohľadávok je hmotným právom uznaný spôsob zániku záväzkov za splnenia všetkých podmienok v zmysle cit. právnej úpravy (§ 580-581 OZ). Zánik nastáva okamihom, keď sa pohľadávky spôsobilé na započítanie stretnú za predpokladu ich vzájomnosti, teda že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak. Je zároveň nevyhnutné, aby medzi totožnými subjektmi išlo o reálne existujúcu pohľadávku jedného z nich, pričom tento je súčasne povinný druhej strane plniť z iného právneho dôvodu. Skutočnosť, že sa pohľadávky stretnú, nemá automaticky za následok ich započítanie, nakoľko k platnému započítaniu je potrebný právny úkon niektorého z účastníkov záväzkovo-právneho vzťahu. Ide o prejav jedného z účastníkov adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti inej vzájomnej pohľadávke. Započítanie je jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka. Je ho možné urobiť po tom, čo sa vzájomné pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Okrem uvedeného pre započítanie jednostranným právnym úkonom musia byť kumulatívne splnené aj tieto predpoklady: plnenie je rovnakého druhu, spôsobilosť pohľadávok na započítanie a započítanie pohľadávok nie je vylúčené dohodou alebo zákonom.

20. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

21. Súd konajúci sudcom uvádza, že predmetom exekučného konania je pohľadávka oprávneného v sume 4452,17 Eur, majúca základ v uznesení Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/119/2013-210 zo dňa 02. 04. 2019, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok na náhradu trov konania vedeného pred týmto súdom. Sťažnostný súd si pred rozhodovaním vyžiadal podklady zo základného konania (konanie vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/119/2013) a taktiež podklady z konaní vedených na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/905/2000 a sp. zn. 6C/376/2000, z ktorých vzniknutých pohľadávok sa povinný započítania domáhal.

22. Na základe predloženého spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/119/2013 súd uvádza, že sám povinný označil v žalobe žalovaného ako Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty, Lipová 4, 085 01 Bardejov - Bardejovská Nová Ves. Zároveň v žalobe v predmetnom konaní samotný žalobca TAJANA, s.r.o. uviedol, že „uplatnený nárok síce nevznikol z činnosti žalovaného ako podnikateľa podnikajúceho pod obchodným menom MAPE, ale z jeho činnosti ako správcu konkurznej podstaty“. Taktiež ďalej uviedol, že žalovaný ako správca podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia, a teda je tiež podnikateľom. V exekučnom titule - uznesení č. k. 4C/119/2013-210 zo dňa 02. 04. 2019 je žalovaný označený ako „Ing. Miroslav Pelák, správca konkurznej podstaty úpadcu Svojpomoc, spotrebné družstvo Bardejov, so sídlom Lipová 4, 085 01 Bardejov - Bardejovská Nová Ves, podnikajúci pod obchodným menom Ing. Miroslav Pelák - MAPE, IČO: 17 140 455 s miestom podnikania Štefánikova 682/4, 085 01 Bardejov“ a v rámci konania vedeného Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 4C/119/2013 sa povinný domáhal vymoženia všeobecnej zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom funkcie správcu konkurznej podstaty. Teda v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/119/2013 je žalovaným (oprávneným v tomto konaní), ktorému bol priznaný nárok na náhradu trov konania, podnikateľský subjekt,

ktorý vykonáva činnosť správcu konkurznej podstaty (Uvedený záver podporuje aj odborná literatúra - Ďurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2021, s. 432, ktorá uvádza, že: „Správca by bol zaviazaný osobne len vtedy, ak by bol žalovaný za výkon funkcie z titulu zodpovednosti za škodu, ktorú spôsobil.“). Na základe uvedeného preto nemôže byť sporné, že pohľadávka oprávneného priznaná exekučným titulom nie je pohľadávkou úpadcu, ktorej uspokojenia by sa úpadca prostredníctvom menovaného správcu konkurznej podstaty v rámci konkurzného konania mohol od povinného domáhať, ale predstavuje pohľadávku oprávneného v postavení fyzickej osoby - podnikateľa. Súd taktiež uvádza, že oprávnený, ktorý v danej veci podal návrh na vykonanie exekúcie (Ing. Miroslav Pelák, nar. 27. 07. 1957, trvale bytom Lipová 2811/4, 085 01 Bardejov) je tou istou osobou, ktorá vystupovala ako žalovaný v základnom konaní a ktorá je rovnako ako vo vedenom exekučnom konaní identifikovaná, a preto má úplne jednoznačne a nespochybniteľne procesnú aktívnu legitimáciu na dané konanie.

23. K vzájomnému započítaniu pohľadávok súd uvádza, že pohľadávka povinného priznaná rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/905/2000 zo dňa 22. 04. 2010 a ktorá bola predmetom jednostranného započítania povinného (listom zo dňa 23. 04. 2019), je pohľadávkou vo vzťahu k úpadcovi SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, (ktorého správcom konkurznej podstaty je oprávnený). Uvedené jednoznačne vyplýva aj zo samotného rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/905/2000 zo dňa 22. 04. 2010, kde ako žalobca 1/, ktorý bol zaviazaný zaplatiť žalovanému trovy konania, je označený práve úpadca - SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov. Taktiež pohľadávka povinného priznaná uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/153/2012 zo dňa 27. 08. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cbi/1/2014-37 zo dňa 19. 02. 2015 a ktorá bola tiež predmetom jednostranného započítania povinného (listom zo dňa 23. 04. 2019), je tak ako to konštatoval Krajský súd v Košiciach pohľadávkou proti podstate úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov. Tak ako už bolo uvedené vymáhaná pohľadávka v sume 4452,17 Eur nebola pohľadávkou úpadcu, a preto už z tohto dôvodu nebola spôsobilá na započítanie voči konkurznej podstate. Právny úkon povinného spočívajúci v údajnom započítaní tejto exekúovanej pohľadávky s jeho pohľadávkou voči úpadcovi (z rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/153/2012 z 27. 08. 2013 a z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/905/2000-413 zo dňa 22. 04. 2010), nie je platným právnym úkonom, pretože započítanie je možné iba v prípade, že dlžník a veriteľ majú vzájomné pohľadávky, čo sa v prípade daných pohľadávok nestalo. Súd konajúci sudcom teda vzhľadom na uvedené sumarizuje (v zhode s vyšším súdnym úradníkom), že povinný má pohľadávky voči úpadcovi a nie voči oprávnenému, a jej uspokojenia sa môže domáhať len v rámci daného konkurzného konania úpadcu - SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov v konkurze, v rámci delenia konkurznej podstaty tohto úpadcu.

24. Čo sa týka výrokov II. a III. napadnutého uznesenia, vyšší súdny úradník vzhľadom na to, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, následne správne priznal oprávnenému ako účastníkovi úspešnému náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 109,65 Eur (ktorá bola v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Zároveň povinnému ako účastníkovi neúspešnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal.

25. Súd prvej inštancie dodáva, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

26. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný (neuviedol a) nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v rámci podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť povinného proti uzneseniu sp. zn. 16Ek/479/2021 zo dňa 13. 12. 2021 považoval za nedôvodnú a podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

30. Oprávnený si vo vyjadrení k sťažnosti povinného uplatnil trovy exekučného konania vrátane nároku na náhradu trov právneho zastúpenia za predmetné vyjadrenie. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu rozhodol tak, že túto sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním. O trovách konania rozhodol súd tak, že v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal úspešnému oprávnenému voči povinnému nárok na ich náhradu, keďže trovy právneho zastúpenia oprávneného boli po nevyhovení sťažnosti povinného dôvodné, a to za vyjadrenie oprávneného k sťažnosti povinného vo výške 110,57 Eur (za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie vyjadrenia k sťažnosti povinného - 80,51 Eur + režijný paušál za 1 úkon právnej služby 11,63 Eur + 20 % DPH v sume 18,43 Eur). Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (